

NYELVLECKE HALADÓKNAK

Spanyol-magyar kurzus a BME-n

Jámbor Emőke egyetemi docens és Julia Salamero Sesé spanyol lektor egy sokoldalú tantárgyat vezetett be a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Közös kurzus keretein belül, egyes csoportokban dolgoznak a Spanyolországba induló magyar és a Magyarországon tanuló spanyol ajkú hallgatók. Az ötletgazda Idegen Nyelvi Központ munkatársai ezzel két legyet ütöttek egy csapásra: a hazánkban tanuló külföldi diákokkal megismertetik a magyar kultúrát, a Spanyolországba készülők magyar hallgatók pedig az Erasmus-létre kapnak hasznos felkészítést. **Dr. Jámbor Emőkével**, az Idegen Nyelvi Központ Újlatin Nyelvi Csoportjának vezetőjével, Erasmus+ koordinátorral beszélgettünk.

Mi volt az a szembeötlő jelenség, amire választ kerestek ezzel a projekttel?

A karunkra érkező Erasmus-hallgatókkal beszélgetve úgy láttuk, hogy alapvetően a saját erasmusos társaikkal szocializálódnak inkább, a magyar diáktársakkal kevésbé ismerkednek. Ez általánosnak mondható, a külföldön töltött idő alatt az Erasmus-kultúrában mozog a többség, s bizony előfordul, hogy a fogadó országból nem sok mindent ismernek meg. Ha nincsen erre vonatkozó program, a diákok inkább maguk közt töltik el szívesebben a szabadidejüket, mint a fogadó ország lakosaival. A kollégáimmal fontosnak éreztük, hogy erre reagáljunk, és a hozánk érkező spanyol ajkú hallgatók egy kicsit árnyaltabb képet kapjanak Magyarországról.

A kurzus viszont nagyon hamar új célokkal gyarapodott.

A karon és a csoportunkon belül is hiszünk a nyitott szemléletben, én vezetőként és oktatóként is elkötelezett vagyok az innovatív megoldások irányában. Folyton azt keressük, hol lehetne még kiegészíteni, bővíteni, jobbra tenni a munkánkat. Így adta magát, hogy megszólítsuk a magyar hallgatókat is. Azt kívántuk elérni, hogy kiutazás előtt lehetőségük legyen gyakorolni a nyelvet, tapasztalatot szerezni, hogy belekóstoljanak kicsit a spanyol emberekkel történő kapcsolatfelvételbe, első

kézből, informális úton kapjanak tippeket és használható tudást. Ha pedig a kiutazás előtt álló magyar hallgatókat összehozzuk a velük egyidős spanyol diákokkal, akikkel hasonló az érdeklődésük, több közös témájuk lehet.

Hogyan fogadták a hallgatók az új tantárgyat?

Annak ellenére, hogy a kurzuson szereshető krediteket nem minden spanyol egyetem ismeri el, nagyon is pozitívan! Örömmel mondhatom, hogy sok nálunk tanuló Erasmus-hallgató van, csak Spanyolországból évente 50-60-an jönnek. Számunkra fontos szakmai kérdés, hogyan lehet őket becsalogatni, hogyan versenyezhetünk az angol és német nyelvű kurzusok magától értetődő népszerűségével. Azt gondoltuk ezért, hogy meghirdetünk egy kifejezetten spanyoloknak szóló, a magyar kultúrával foglalkozó izgalmas tantárgyat. Az extra vállalás ellenére már első évben be tudtunk csábítani néhány hallgatót. Ez pedig már a harmadik félév lesz, két félév után szájhagyomány útján terjedt a híre.

A kezdeményezés alulról jövő, hogyan illeszkedett be az intézményi kultúrába?

Természetesen a felsővezetés jóváhagyásával, de a támogató szakmai környezet nélkül nem

is lehetett volna megvalósítani. Ez fontos felvétel, mert meglátásom szerint nem jellemző. Még úgysem, hogy a hivatalos költségeken túl nem kerül külön jelentős kiadásba egy ilyen kurzus megvalósítása. Inkább találékonyság, elhivatottság és szabadidő az ára.

A gyakorlatban hogyan valósult meg a kurzus?

Azt hiszem, nem kell részleteznem, hogy komoly kihívás két, különböző nemzetiségű huszonévesekből álló csoport koordinálása. Ezen sokat segít a hivatalos keret. Egyrészt a spanyol lektorral együttműködve meghirdettük a spanyol nyelvű, magyar kultúrával foglalkozó kurzust, másrészt a magyar hallgatók részére szóló Erasmus felkészítő kurzust úgy tettük közzé, hogy egy időszakra kerüljenek. Hogy ez mennyire fontos, arra nagyon hamar rájöttünk. Ezután már egyszerű volt a közös órák megszervezése.

Miben nyújt ez többet a hagyományosabb, informális programoknál?

Régóta van több, sikeres programunk, ilyen a spanyol klub, a nyelvi koktél nap, amelyek egy-egy délutánra, néhány órára tökéletesek. De ez az idő kevés volt arra, hogy egymásra találjanak mélyebben megismerkedjenek a diákok.

Milyen módszerrel dolgoznak a kurzusokon?

Olyan tanulási helyzeteket alakítunk ki, amelyekben a hallgatók közösen fejlesztik a külön-

böző nyelvi, kommunikatív és interkulturális kompetenciájukat, majd az órán elsajátított készségeket begyakorolják és továbbfejlesztik valós élethelyzetekben, "mini" projekteken keresztül. Két-három fős csoportokban dolgoznak, például elkészítenek egy nemzeti ételt közösen otthon. A munkát felveszik videóra, készítik egy kisfilmet a receptek és az ételek bemutatásával. Egy másik órán a saját identitásról kellett mesélni, és sok érdekes dolgot megtudtunk spanyol tájegységekről, családi és társadalmi viszonyokról. De készült videó Budapest fő nevezetességeiről vagy a kedvenc helyeikről a városban. Ehhez a helyszínre kellett menni, és a maguk nézőpontjából bemutatni a Hősök terét, a Parlamentet vagy éppen a tömegközlekedési eszközöket. Volt, hogy egy spanyol hallgató a Városligetről, egy magyar hallgató pedig a Széchenyi fürdő kapcsán a termálfürdőkről beszélt spanyolul. A hallgatók a felvételeket maguk készítették, de a projekt közben folyamatosan kapcsolatban álltak a tanáraikkal, akik a beadott anyagok alapján elvégezték a vágást és a kész videók összeállítását.

Volt valami különbség abban, ahogy a spanyol és a magyar hallgatók fogadták az órát?

Alapvetően a spanyol hallgatók nagyon közvetlenek, pillanatok alatt jó kapcsolat és jó hangulat alakul ki a diákok között. Sőt, a magyar hallgatók is, akik ezt a nyelvet tanulják, nyitottabbak az átlagnál. Összességében mindenki nagyon lelkes volt, és aktívan vett részt a feladatokban.

... ami a legfontosabb, hogy már az első pillanattól összehozzuk a két csoportot, s rengeteg tanórán belüli és kívüli programot szervezzünk, amiben együtt kell működniük.

Milyen javaslatokat, tanácsokat osztana meg azzal, aki hasonló kurzust tervezne a saját intézményében?

Sok kitartás kell egy ilyen kezdeményezéshez, s nem szabad feladni akkor sem, ha elsőre nem jelentkezik sokan. Fontos népszerűsíteni és hirdetni a diákok körében, mondani kell a hallgatóknak, mert különben nehezen jut el az információ azokhoz, akiknek szól. Ez elég fontos. Nagyon lényeges, hogy jól össze kell hangolni, milyen órákat párosítsunk össze: legyen érdekes, izgalmas, hasznos. És bizony nem lehet figyelmen kívül hagyni a megfelelő nyelvi tudást, hogy élvezhető legyen mindenkinek a kommunikáció, mert ha nem értik meg egymást, az nagyon hamar megakasztja a folyamatot. Ez praktikusan a középszint feletti, magasabb tudást jelenti. De ami a legfontosabb, hogy már az első pillanattól összehozzuk a két csoportot, s rengeteg tanórán belüli és kívüli programot szervezzünk, amiben együtt kell működniük. A mi esetünkben a projektek létrehozásához többször kellett találkozniuk, így a félév során közelebb kerültek egymáshoz, és mára barátságok is alakultak. Szakmai sikerként könyveljük el, hogy a 2019-2020-as tanév első félévében már 10 spanyol anyanyelvű hallgató választotta a *Magyar Kultúra* című kurzust. A projektsorozatot folytatjuk. ♦